

ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ

ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΟ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑΣ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΛΥΣΕΙΣ

ΘΕΜΑ Α

Α1. Να χαρακτηρίσετε τις προτάσεις που ακολουθούν, γράφοντας στο τετράδιό σας τον αριθμό που αντιστοιχεί στην κάθε πρόταση και δίπλα του τη λέξη **Σωστό**, αν η πρόταση είναι σωστή, ή τη λέξη **Λάθος**, αν η πρόταση είναι λανθασμένη.

1. Το σχολείο παράγει τις κοινωνικές ανισότητες, σύμφωνα με τις θεωρίες της αναπαραγωγής. **Λ**
2. Στο σύστημα Τέιλορ, προκειμένου να εξοικονομηθεί χρόνος, τα κομμάτια του συναρμολογούμενου προϊόντος μεταφέρονται μπροστά στους εργαζόμενους. **Λ**
3. Το σύνολο των αξιών και των κανόνων συγκροτεί -όπως υποστήριζε ο Ε. Ντυρκέμ - την << κοινωνική αλληλεγγύη >>. **Λ**
4. Στο στάδιο του ομαδικού παιχνιδιού το παιδί σχηματίζει την εικόνα αυτού που ο Μίντ ονόμασε <<γενικευμένο άλλο>>. **Σ**
5. << Τα παιδιά των φαναριών >> στην Ελλάδα το 2000 ήταν ηλικίας από 2 έως 15 ετών και δραστηριοποιούνταν σε όλο το Λεκανοπέδιο της Αττικής. **Σ**

Μονάδες 15 (5X3)

Α2. Να γράψετε στο τετράδιό σας τον αριθμό καθεμιάς από τις παρακάτω προτάσεις και, δίπλα στον αριθμό, το γράμμα που αντιστοιχεί στη σωστή απάντηση.

I. Στο θεολογικό στάδιο του Κοντ κυρίαρχη κοινωνική οντότητα είναι:

- α. οι ιερείς
- β. οι στρατιωτικοί
- γ. η οικογένεια
- δ. η Εκκλησία

II. Οι οικονομικές ανισότητες των ατόμων αντιστοιχούν στη διαφορά:

- α. Πρόσβασης σε αναγκαία αγαθά για την επιβίωση.
- β. Πρόσβασης σε εκπαιδευτικές υπηρεσίες και υπηρεσίες υγείας.
- γ. Θέσης στην παραγωγική διαδικασία και στη διαφορά ως προς τα εισοδήματα και την περυσία.
- δ. Ισχύουν όλα τα παραπάνω.

Μονάδες 10 (2X5)

ΘΕΜΑ Β

B1. Γιατί η κοινωνικοποίηση χαρακτηρίζεται ως **αμφίδρομη, εξελικτική και δυναμική διαδικασία**;

- 2 Η υιοθέτηση των προτύπων συμπεριφοράς δεν είναι μια παθητική λειτουργία. Το άτομο δε λειτουργεί μόνο ως δέκτης, που υιοθετεί στοιχεία από το περιβάλλον του, αλλά και ως πομπός, που μπορεί να επηρεάσει τη διαδικασία κοινωνικοποίησης του περιβάλλοντός του.
- 2 Ακόμα και ένα παιδί, στο πλαίσιο μιας αυταρχικής διαπαιδαγώγησης (του σχολείου ή της οικογένειας), μπορεί με τη στάση ή την αντίδρασή του να αλλάξει τη συμπεριφορά του περιβάλλοντός του προς αυτό, να αλλάξει δηλαδή το περιεχόμενο της κοινωνικοποίησής του. Αλλά και ως ενήλικος, μέσα από τη συμμετοχή του σε συλλόγους, σωματεία ή ενώσεις
- 2 καταναλωτών, μπορεί να αντιδράσει στις επικρατούσες απόψεις για την κοινωνική ζωή. Γι' αυτό το λόγο η κοινωνικοποίηση είναι μια αμφίδρομη διαδικασία ανάμεσα στον πομπό και στο δέκτη.
- 1 Εξάλλου, ο **αμφίδρομος** χαρακτήρας της διαδικασίας είναι εμφανής, όταν ο δέκτης γίνεται πομπός.
- 1.5 Η κοινωνικοποίηση είναι επίσης μια **εξελικτική και δυναμική διαδικασία**, που διαφοροποιείται σε σχέση με το χρόνο (ιστορική περίοδο) και το χώρο (την κοινωνία στην οποία αναφερόμαστε) και επιτρέπει στο άτομο να κατανοεί τον κόσμο που το περιβάλλει.
- 1.5 Κάθε άτομο συνθέτει σταδιακά, από τη νεαρή ηλικία ως τα γεράματά του, τις εικόνες για τον κόσμο. Αυτές τις εικόνες τις επεξεργάζεται, για να τις μετατρέψει με το δικό του τρόπο σε μια καινούρια, πρωτότυπη και προσωπική εικόνα. Πρόκειται δηλαδή για μια συνεχή αλληλεπίδραση κοινωνίας και ατόμου.

Μονάδες 10

B2. Να αναφερθείτε στην κριτική που ασκήθηκε στον Τείλορισμό από τους κοινωνικούς επιστήμονες του 1930. Ποια ήταν τα αποτελέσματα της κριτικής αυτής στην οργάνωση των χώρων εργασίας;

- 2 Οι κοινωνικοί επιστήμονες της δεκαετίας του 1930 άσκησαν κριτική στον τείλορισμό, αφού η ανία και η επανάληψη των κινήσεων απομόνωσαν τον εργαζόμενο και καθιστούσαν τον ίδιο ένα εξάρτημα της μηχανής (αλλοτρίωση) και την εργασία του μονότονη.
- 2 Ισχυρίστηκαν, όπως ο Ε. Μάγιο (E. Mayo, 1880-1949), ο οποίος πραγματοποίησε πειράματα σε ομάδες εργαζομένων, ότι η αύξηση της παραγωγικότητας δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί με την εντατικοποίηση και την επανάληψη των κινήσεων αλλά με τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας.
- 2 Συγκεκριμένα, τα πειράματα του Μάγιο έδειξαν ότι η βελτίωση της παραγωγικότητας πραγματοποιείται όταν οι εργαζόμενοι έχουν την αίσθηση ότι ανήκουν σε μια ομάδα, όταν υπάρχουν καλές σχέσεις μεταξύ των μελών της ομάδας, όταν αισθάνονται ότι η γνώμη και τα συναισθήματά τους έχουν αξία για την επιχείρηση.
- 1 Οι έρευνες του Μάγιο σηματοδότησαν την απαρχή του θεωρητικού μοντέλου των «ανθρώπινων σχέσεων» στο εργασιακό περιβάλλον.
- 2 Με αφορμή το πείραμα του Μάγιο ξεκίνησε μια δριμεία κριτική στο τείλορικό-φορντικό σύστημα οργάνωσης της εργασίας και της παραγωγής, με κύριο άξονα τον αποκλεισμό από την εργασιακή διαδικασία των δημιουργικών ικανοτήτων του ατόμου, όπως είναι η φαντασία, η συνθετική ικανότητα, η κριτική σκέψη, το πνεύμα συνεργασίας.
- 2 Ο τείλορισμός, ως σύστημα οργάνωσης της εργασίας, αναπτύχθηκε αρχικά με μια σχετική αποτελεσματικότητα, στη συνέχεια όμως αμφισβητήθηκε. Η αμφισβήτηση αυτού του μοντέλου παραγωγής αρχίζει τη δεκαετία του '60 στις Η.Π.Α., ενώ στην Ευρώπη παρατηρούνται πολλές προσπάθειες αναδιοργάνωσης της εργασίας:
- 0.5 η Volvo θα επιχειρήσει εξατομίκευση της εργασίας.
- 1 Στη Γερμανία η Volkswagen θα χρησιμοποιήσει ημι-αυτόνομες ομάδες εργατών, οι οποίες θα

-
- 1 αποφασίζουν για την κατανομή και την οργάνωση των καθηκόντων μεταξύ των μελών τους.
 - 1 Στην Ιταλία οι εργάτες της Fiat θα συγκροτήσουν τμηματικά συμβούλια, τα οποία θα αποφασίζουν για την κατανομή των θέσεων εργασίας, ενώ, τέλος,
 - 1 στη Γαλλία θα ξεσπάσουν μεγάλες απεργίες στα εργοστάσια της Citroen ως αντίδραση στο τεϊλορικό μοντέλο εργασίας.
 - 0.5 Έτσι, η αμφισβήτηση αυτή είχε ως αποτέλεσμα τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας και την ανάπτυξη της κοινωνικότητας των εργαζομένων στους χώρους εργασίας.

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ Γ

Γ1. Ο Γερμανός κοινωνιολόγος Μ. Βέμπερ ασχολήθηκε με πολλά κοινωνικά ζητήματα και είχε καθοριστική επιρροή στην ανάπτυξη της κοινωνιολογίας.

α. Ποια θέση έχει η έννοια του εξορθολογισμού στο έργο του;

- 1 Θεώρησε τον εξορθολογισμό ως ένα κλειδί που μας επιτρέπει να δούμε τη μετάβαση από την προβιομηχανική στην καπιταλιστική βιομηχανική κοινωνία.
Ο ορθολογισμός είναι αυτός που δίνει έμφαση στη λογική και τον προγραμματισμό. Το
- 1 σύστημα εξορθολογισμού είναι απρόσωπο, λειτουργεί στο πλαίσιο τυπικών κανόνων και απετέλεσε το κύριο χαρακτηριστικό του καπιταλισμού και του δυτικού πολιτισμού.
Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα εξορθολογισμού είναι η περίπτωση της οικονομικής
- 2 δραστηριότητας: η οργάνωση της καπιταλιστικής επιχειρηματικής δραστηριότητας χαρακτηρίζεται από ορθολογική οργάνωση της εργασίας μέσα στο εργοστάσιο, αλλά και από ορθολογική εκτίμηση των ευκαιριών στην αγορά.
Ο Βέμπερ θεώρησε ότι ο ορθολογικός τρόπος δράσης και οργάνωσης που καθορίζει
- 1 όλους τους τομείς της καπιταλιστικής κοινωνίας (οικονομία, κράτος, νομικοί θεσμοί, γραφειοκρατία κτλ.) στηρίχτηκε στην επιστήμη και εξελίχτηκε παράλληλα με την επικράτηση της τεχνολογίας.

(μονάδες 5)

β. Ποια ήταν η θέση του για την θρησκεία ως φορέα κοινωνικοποίησης;

- 1 Ο Βέμπερ (M. Weber, 1864-1920) θεωρούσε ότι η θρησκευτική συμπεριφορά είναι στην ουσία προσανατολισμένη προς τον επίγειο κόσμο.
Σύμφωνα με τον Βέμπερ, η εμφάνιση του προτεσταντισμού, ο οποίος έδινε έμφαση στις
- 3 αξίες της ασκητικής ζωής, της αποταμίευσης, της σκληρής εργασίας και της επένδυσης, συνδέεται ιστορικά με την ανάπτυξη του καπιταλισμού στην Ευρώπη.
<Ο Γερμανός κοινωνιολόγος Μ. Βέμπερ κατέδειξε πώς ο προτεσταντισμός συνέβαλε στην ανάπτυξη της ιδέας του «μόχθου» και της αφοσίωσης του ατόμου στην εργασία του.>
- 1 Είναι προφανές επομένως ότι η θρησκεία μπορεί να επηρεάσει τον οικονομικό και τον επαγγελματικό προσανατολισμό των ανθρώπων.

(μονάδες 5)

γ. Πώς ορίζει τις έννοιες της <<δύναμης>>, της <<εξουσίας>> και τους <<κράτους>>;

Ο Βέμπερ όρισε τη δύναμη ως την ικανότητα άσκησης ελέγχου της συμπεριφοράς.

- 1.5 Υπάρχουν άνθρωποι που μπορούν να παρακινούν τα πλήθη, να επηρεάζουν ή και να

αλλάζουν τις απόψεις των ακροατών τους, να «δίνουν ταυτότητα» σε ένα κοινωνικά ανομοιογενές πλήθος, άνθρωποι δηλαδή που είναι προσωπικότητες με μεγάλη επιρροή.

- Ένα άλλο είδος δύναμης κατά το Γερμανό κοινωνιολόγο είναι η κοινωνική επιβολή ή η εξουσία. Η εξουσία απαιτεί τη χρήση βίας (καταναγκασμού) ή την απειλή χρήσης βίας για την άσκηση ελέγχου.

- Βέβαια, στις οργανωμένες κοινωνίες δυτικού τύπου στις οποίες ζούμε η χρήση φυσικής βίας από ιδιώτη ή ακόμη από οργανωμένη ομάδα είναι παράνομη. Η μόνη αρχή που νομιμοποιείται να ασκήσει βία είναι η κεντρική πολιτική αρχή και οι μηχανισμοί της,
- 2 στους οποίους εμπιστεύεται το δικαίωμα αυτό. Αυτή η κεντρική πολιτική αρχή είναι το κράτος, που κατέχει, σύμφωνα με τον Βέμπερ, το μονοπώλιο της έννομης βίας. Έτσι, ορίζει το κράτος ως την «κοινότητα των ανθρώπων η οποία αξιώνει (αποτελεσματικά) το μονοπώλιο στη χρήση της νόμιμης φυσικής βίας μέσα σε ένα ορισμένο έδαφος»

(μονάδες 5)

δ. Πώς νομιμοποιείται, σύμφωνα με το έργο του Βέμπερ, η εξουσία ηγετών, όπως ο Φιντέλ Κάστρο, και πώς η εξουσία του προέδρου της δημοκρατίας στη χώρα μας; (μονάδες 10)

- 1 Η εξουσία ηγετών όπως του Φιντέλ Κάστρο, σύμφωνα με το έργο του Βέμπερ, βασίζεται στην χαρισματική εξουσία.
Αυτή η εξουσία βασίζεται σε μια εξαιρετική προσωπικότητα που διαθέτει το «χάρισμα», τον ηρωισμό ή τις ηγετικές ικανότητες.
Η χαρισματική εξουσία υπάρχει στη δύναμη «...της συναισθηματικής αφοσίωσης στο πρόσωπο του κυρίου και τα χαρίσματά του, ιδιαίτερα στις υπερφυσικές του ικανότητες...τον ηρωισμό του, τη δύναμη του πνεύματος ή του λόγου του...» (M. G. Schmidt, 2000:211).
- 2 Χαρακτηριστικός τύπος ηγέτη αυτής της μορφής εξουσίας είναι ο προφήτης, ο ήρωας πολέμου, ο δημαγωγός.
Η χαρισματική εξουσία ασκείται από ένα πρόσωπο, και είναι πολύ δύσκολο να τη μεταβιβάσει σε κάποιο άλλο.
- 2 Θεμελιώνεται αποκλειστικά στην εμπιστοσύνη της κοινωνίας, που αναγνωρίζει κάποιον ως χαρισματικό ηγέτη, και στη συνεχή «επιβεβαίωση» του χαρίσματος αυτού, της ικανότητας του ηγέτη δηλαδή να καθοδηγεί και να πείθει τους «οπαδούς» του. Από τη στιγμή που δεν επιβεβαιώνεται το χάρισμα, η εξουσία του ηγέτη καταρρέει.
Για τα μοντέρνα έθνη-κράτη μια χαρισματική προσωπικότητα από μόνη της δεν παρέχει μια σταθερή βάση δύναμης. Παραδείγματα χαρισματικών ηγετών, εκτός του Φιντέλ Κάστρο, είναι ο Τζον Φ. Κένεντυ, ο Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, ο Νέλσον Μαντέλα.
- 1 Η εξουσία του προέδρου της δημοκρατίας στη χώρα μας αποτελεί παράδειγμα ορθολογικής εξουσίας.
- 2 Η εξουσία αυτή στηρίζεται στη «νομιμότητα» των θεσμοθετημένων και από κοινού συμφωνημένων νομικών ρυθμίσεων, από τις οποίες αντλούν την εξουσία όσοι την ασκούν. Σε αυτό τον τύπο διακυβέρνησης η δύναμη βρίσκεται περισσότερο στα «γραφεία» παρά στα πρόσωπα που τα στελεχώνουν (τους γραφειοκράτες).
- 2 Αυτό συμβαίνει διότι όσοι κατέχουν μια θέση στα κυβερνητικά γραφεία αναμένεται να λειτουργούν στη βάση συγκεκριμένων νόμων, κανόνων και ρόλων. Όταν, για παράδειγμα, εκλέγεται νέος πρόεδρος της δημοκρατίας, ο απερχόμενος πρόεδρος γίνεται ιδιώτης και χάνει τα όποια προνόμιά του. Η άσκηση των καθηκόντων κάθε ρόλου γίνεται εντός των νόμιμων ορίων, και δε συγχωρείται κατάχρηση εξουσίας. Αρκετοί πρόεδροι, πρωθυπουργοί, εκπρόσωποι του κοινοβουλίου σε διάφορες χώρες έχασαν τη θέση τους λόγω υπέρβασης των ορίων της νομιμότητας.

Γ2. Η εκπαίδευση στη σύγχρονη κοινωνία επιτελεί σημαντικό ρόλο και πολλές λειτουργίες και για αυτό αποτελεί αντικείμενο έρευνας της κοινωνιολογίας.

α. Τι υποστηρίζουν οι θεωρίες του εκσυγχρονισμού σχετικά με την εκπαίδευση;

- Το περιεχόμενο της έννοιας «ανάπτυξη» ποικίλλει. Άλλοτε γίνεται αναφορά σε στόχους όπως είναι η ικανοποίηση βασικών αναγκών του πληθυσμού, η διατροφή, η στέγαση, η
- ιατρική περίθαλψη, η μόρφωση και άλλοτε η ανάπτυξη περιλαμβάνει την παραχώρηση ανθρωπίνων δικαιωμάτων, την πολιτική συμμετοχή, την προστασία του περιβάλλοντος (χωρίς όμως να διευκρινίζεται πώς μπορούν να επιτευχθούν οι στόχοι αυτοί). Οι θεωρίες αυτές, που ονομάζονται θεωρίες του εκσυγχρονισμού, αναφέρουν ότι η επίσημη
 - εκπαίδευση έχει μια αιτιώδη σχέση με την οικονομική ανάπτυξη. Οι υποστηρικτές των θεωριών αυτών δηλαδή διατείνονται ότι η ποιότητα της εκπαίδευσης και των ανθρωπίνων πόρων και ο προσανατολισμός σε δυτικές αξίες μπορούν να συμβάλουν στην οικονομική ανάπτυξη.

(μονάδες 5)

β. Ποια είναι η σημασία του σχολείου ως δευτερογενούς φορέα κοινωνικοποίησης;

- 2 Το εκπαιδευτικό σύστημα μιας χώρας μεταβιβάζει στη νέα γενιά τις κοινές παραδόσεις, αλλά και τη συσσωρευμένη γνώση της κοινωνίας.
- 2 Στις προβιομηχανικές κοινωνίες οι γνώσεις μεταβιβάζονταν εμπειρικά από γενιά σε γενιά.
- 1 Το σχολείο ως θεσμός είναι δημιούργημα των κοινωνιών του 19ου αιώνα, ενώ η γενίκευσή του στο δυτικό κόσμο πραγματοποιήθηκε τον 20ό αιώνα.
- 2 Σήμερα η εκπαίδευση λειτουργεί συμπληρωματικά με την οικογένεια ως προς την εκμάθηση προτύπων συμπεριφοράς.
- 3 Το εκπαιδευτικό σύστημα κάθε χώρας συνδέεται επίσης με τις ανάγκες για τη μελλοντική επαγγελματική κοινωνικοποίηση της νέας γενιάς και για την απόκτηση κοινωνικών δεξιοτήτων (κριτική σκέψη, συνεργασία, ομαδικότητα), που είναι απαραίτητα εφόδια για κάθε άτομο-μέλος της κοινωνίας.

(μονάδες 10)

γ. Με ποιο τρόπο οι τίτλοι σπουδών που παρέχονται από το σχολείο καθιστούν το εκπαιδευτικό σύστημα παράγοντα αναπαραγωγής της κοινωνίας;

- 1 Η θεωρία της αναπαραγωγής θέτει στο επίκεντρο της συζήτησης το αν δίνονται σε όλους ίσες δυνατότητες πρόσβασης στη γνώση που παρέχεται.
- 2 Ο Γάλλος κοινωνιολόγος Π. Μπουρντιέ (P. Bourdieu, 1930-2002) κατέδειξε εμπειρικά ότι το εκπαιδευτικό σύστημα λειτουργεί ως σύστημα επιλογής που ευνοεί τις ανώτερες τάξεις σε βάρος των υπολοίπων.
- 1 Αυτή η προνομιακή μεταχείριση των ανώτερων τάξεων είναι εμφανής στον τίτλο σπουδών που χορηγείται από το σχολείο.
- 2 Ο χαρακτηρισμός της φοίτησης του μαθητή που αναγράφεται στον τίτλο σπουδών του είναι στην ουσία μια απονομή ιδιοτήτων στο μαθητή (P. Bourdieu, 2002:66).
- 2 Αυτή η απονομή των ιδιοτήτων (είτε είναι θετική, όπως π.χ. «απολύεται με λίαν καλώς», είτε αρνητική, όπως «απορρίπτεται» ή «παραπέμπεται», που ισούται με στιγματισμό) κατατάσσει τα άτομα σε ιεραρχημένες κοινωνικές ομάδες.
- 1 Επιπλέον, ο τίτλος σπουδών λειτουργεί και ως απόδειξη ότι αυτός που τον κατέχει συνδέεται με μια κουλτούρα που αποκτιέται από τη σχολική εκμάθηση.

-
- 1 Όποιος δε διαθέτει αυτού του είδους την κουλτούρα εκτοπίζεται σε αδιαβάθμητα ινστιτούτα ή σε επαγγελματικές σχολές.
 - 1 Κατ' άλλους κοινωνιολόγους, οι τίτλοι σπουδών είναι εγγυήσεις «νοημοσύνης», οι οποίοι ήρθαν να αντικαταστήσουν τους παλαιούς τίτλους ευγενείας (που χαρακτήριζαν τη φεουδαρχική κοινωνία) ή, ακόμη, τους τίτλους ιδιοκτησίας.
 - 1 Γενικότερα, πρόκειται για τίτλους που δικαιώνουν αυτούς που αισθάνονται ήδη κυρίαρχοι.
-
- 3 Με αυτό τον τρόπο το εκπαιδευτικό σύστημα φαίνεται να καθιστά φυσικές τις κοινωνικές ανισότητες, αφού τις μετατρέπει σε ανισότητες κουλτούρας και ευφυΐας, δηλαδή μετατρέπει τα κοινωνικά προνόμια σε αξιοκρατικά κριτήρια, έτσι που κάποιοι, για παράδειγμα, να είναι «φυσικά» προορισμένοι για ανώτερες σπουδές και κάποιοι για τεχνικές και επαγγελματικές σπουδές.

(μονάδες 15)